

Sygn. akt III RC 50/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko U. K.

o obniżenie alimentów

I. obniża alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 13 stycznia 2010 roku sygnatura akt III Rc 248/09 z kwoty 1100 (tysiąc sto) złotych miesięcznie do kwoty 800 (osiemset) złotych za okres od dnia 1 lutego 2018 roku do dnia 30 listopada 2018 roku oraz z kwoty 1100 (tysiąc sto) złotych miesięcznie do kwoty 600 (sześćset) złotych miesięcznie od dnia 1 grudnia 2018 roku, płatne w terminach i na zasadach określonych uprzednio;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 31 stycznia 2018 r. wpłynął pozew R. M. przeciwko U. K. o obniżenie alimentów do kwoty po 250 zł miesięcznie począwszy od dnia 1 lutego 2018 r. W uzasadnieniu powód wskazał, iż alimenty w wysokości 1100 zł zostały orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 13 stycznia 2010 r. w sprawie III RC 248/09. Powód był obciążony szeregiem kredytów, co doprowadziło do upadłości konsumenckiej orzeczonej postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia (...) w sprawie X GU 789/16. Jedynym dochodem powoda jest emerytura w kwocie 530,03 zł miesięcznie. Nie jest więc możliwe, wg powoda, ponoszenie alimentów na dotychczasowym poziomie. Powód jest człowiekiem starszym, schorowanym, co uniemożliwia mu podjęcie pracy. Obecnie wynajmuje mieszkanie w Ż., gdzie płaci czynsz w kwocie 380 zł miesięcznie. Płaci również alimenty na rzecz syna T. w kwocie 500 zł miesięcznie. Ponosi również koszty własnego utrzymania i leczenia. Powód powołał się na poprzedni wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 2016 r. wraz z uzasadnieniem w sprawie o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego. Dodał, iż od daty wydania tego wyroku jego sytuacja materialna jeszcze bardziej się pogorszyła. Wskazał też, iż na dzień sporządzenia pozwu nie dysponuje środkami finansowymi na pokrycie alimentów na rzecz pozwanej w kwocie 1100 zł miesięcznie (k. 4-7).

W odpowiedzi na pozew U. K. uznała powództwo w zakresie obniżenia alimentów do kwoty 800 zł miesięcznie i wniosła o oddalenie powództwa w pozostałej części oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych (k. 93-99).

R. M. w toku całego procesu popierał powództwo i do chwili zamknięcia rozprawy wnosił o obniżenie alimentów do kwoty po 250 zł miesięcznie. Nie wnosił o zasądzenie kosztów procesu (k. 135, protokół płyta CD k.136).

U. K. uznała powództwo do kwoty 800 zł. Wnosiła o nie orzekanie o kosztach (k. 135, protokół płyta CD k. 136).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. i U. K. w dniu 22 czerwca 1980 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w (...) W. Oddział O. zawarli związek małżeński. Ze związku tego mają dwie dorosłe córki. Przez 24 lata małżeństwa mieszkali razem, w tym czasie okresowo wspólnie prowadzili działalność gospodarczą. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia (...) r. w sprawie I C 212/03 rozwiązał związek małżeński zawarty pomiędzy R. M. i U. K. z winy męża.

Wyrokiem z dnia 2 czerwca 2006 r. w sprawie III RC 48/06 Sąd Rejonowy w Żyrardowie zasądził od R. M. na rzecz U. K. alimenty w kwocie 900 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem z dnia 13 stycznia 2010 r. w sprawie III RC 248/09 oddalił powództwo R. M. o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny wobec U. K. wygasł oraz podwyższył z dniem 9 września 2009 r. alimenty od R. M. na rzecz U. K. z kwoty 900 zł miesięcznie do kwoty 1100 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Wyrokiem z dnia 22 września 2016r. w sprawie III RC 79/16 Sąd Rejonowy w Pruszkowie oddalił powództwo R. M. o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny wobec U. K. wygasł. Orzeczenie uprawomocniło się (...)

R. M. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej (III RC 248/09) miał (...) lata, pobierał świadczenie emerytalne w kwocie 1200 zł miesięcznie. Był zatrudniony w (...) w C. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku (...) i uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 1700 zł miesięcznie.

Spółka posiadała majątek o łącznej wartości bilansowej 3.658.195 zł, na który składały się maszyny, budowle, hale i magazyny. W 2008 roku wykazał dochód w kwocie 44.705,14 zł, w tym ze stosunku pracy 37.100,02 zł i z emerytury 7.605,12 zł. W 2010 roku wykazał dochód w kwocie 36.126,60 zł, w tym ze stosunku pracy 18.907,08 zł i z emerytury 17.219,52 zł. Był jedynym wspólnikiem w (...)w C., w której kapitał zakładowy miał wartość nominalną 3.250.000 zł. Był właścicielem domu o powierzchni 140 m⁽²⁾ mieszczącego się na działce o powierzchni 3 ha. Dom był obciążony kredytem na łączną kwotę 330 000 zł, miesięczna rata wynosiła 2000 zł. Posiadał nieruchomość rolną o powierzchni 2 ha, na której zasadzona została borówka amerykańska. Płacił alimenty na syna w kwocie 500 zł miesięcznie. Miał problemy ze zdrowiem, w szczególności z układem (...).

W 2014 roku spółka, której był jedynym wspólnikiem zaczęła mieć kłopoty finansowe z uwagi na brak możliwości pozyskania (...). Nie można przypisać winy R. M. w powstaniu tych kłopotów finansowych. Nie było błędu w prowadzeniu jego działalności gospodarczej. Upadłość spółki została zgłoszona w odpowiednim terminie. Do samego końca chciał ratować działalność przedsiębiorstwa i z tego powodu zaciągał prywatne zobowiązania celem kredytowania działalności gospodarczej.

Alimenty na rzecz U. K. płacił regularnie do września 2015 r., uiszczając z tego tytułu kwotę 200 zł miesięcznie, zaś od stycznia 2016 r. toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. Od kwietnia 2017 r. alimenty przekazuje syndyk.

Pozostawał pod opieką (...). Cierpiał na (...), miał przewlekłe bóle (...). Pozostawał pod opieką lekarską, przyjmował leki, których koszt wynosił około 50 zł miesięcznie. Złożył wniosek o ogłoszenie swojej upadłości jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Następnie został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości spółki.

Postanowieniem z dnia (...) r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie X GU 789/16 ogłosił upadłość R. M. i wezwał wierzycieli upadłego do zgłoszenia swoich wierzytelności w określonym terminie. Postępowanie

upadłościowe nie zostało jeszcze zakończone. W postępowaniu tym nie jest planowane sporządzenie planu podziału, w wykonaniu którego mogłoby dojść do choćby częściowego spłacenia zobowiązań upadłego R. M.. Postępowanie upadłościowe (...) w upadłości toczy się pod sygnaturą V GUp 12/16. W ramach tego postępowania została ustalona i zatwierdzona lista wierzytelności zawierająca dwie pozycje: 43 708,45 zł z tytułu niewypłaconego wynagrodzenia brutto wraz z narzutem składek ZUS oraz kwota 307 786,99 zł z tytułu pozostałych zobowiązań. Ta ostatnia wierzytelność została zbyta przez syndyka. Nie został jednak sporządzony plan podziału, ponieważ uzyskane kwoty z likwidacji masy upadłości wystarczyły jedynie na pokrycie bieżących kosztów postępowania.

R. M. obecnie ma (...) lat. Zamieszkuje w Ż., gdzie aktualnie wynajmuje mieszkanie od J. G. za niewielką kwotę 380 zł miesięcznie. Pobiera świadczenie emerytalne od 60 roku życia. Aktualnie emerytura wynosi 2398 zł brutto, tj. 1950 zł netto. Otrzymuje po potrąceniu świadczeń alimentacyjnych na U. K. i syna T. M. 543 zł netto. Syn R. T. urodził się (...) R. M. posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności od (...) r. z uwagi na kłopoty z (...). Leczy się w dalszym ciągu (...). W 2016 r. dwa razy przebywał w szpitalu. W 2017 r. również raz przebywał w szpitalu. Leczenia szpitalne odbywały się bezpłatnie. Część badań była dokonywana w przychodniach prywatnych (...). Nie wykupuje wszystkich leków, ponieważ go nie stać.

R. M. nie posiada obecnie żadnego majątku. Nie ma samochodu. Mieszka sam. Poności koszty mieszkaniowe, na które składa się 380 zł czynsz, prąd 40 zł, gaz 12 zł. Na wyżywienie wydaje 250 zł miesięcznie. Żyje skromnie, chodzi w starych ubraniach, oszczędza na fryzjerze, sam obcina włosy. Posiada zaległości w płaceniu czynszu. Wydaje na leczenie. Nie wykupuje wszystkich leków, gdyż go na to nie stać. Nie starał się podjąć pracy, uważa, że nikt go nie przyjmie z uwagi na wiek oraz stan zdrowia.

W dalszym ciągu płaci alimenty na syna w kwocie 500 zł. Syn ma (...) lata, studiuje na 3 roku i będzie kontynuował studia, jeden rok powtarzał. Są to studia dzienne, odpłatne. Syn skończył liceum ogólnokształcące, nie pracuje. R. M. nie występował o obniżenie alimentów na syna.

U. K. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie o zwolnienie powoda z obowiązku alimentacyjnego (III RC 248/09) miała (...) lat. Mieszkała w P. w dwupokojowym mieszkaniu o powierzchni 36 m² stanowiącym jej własność. Opłaty mieszkaniowe wynosiły 364,73 zł miesięcznie. W 2007 r. zawarła umowę zamiany nieruchomości rolnej w C. na mieszkanie w P. oraz działkę rekreacyjną o powierzchni 900 m² w powiecie (...) oraz dopłatę w kwocie 75 000 zł. Pobierała świadczenie emerytalne w kwocie 642 zł miesięcznie.

Kiedy była w związku małżeńskim założyła wspólnie z R. M. firmę, była jej współwłaścicielem, występowała jako osobą współpracującą. Ustalili wspólnie, że R. M. będzie za siebie opłacał składki do ZUS na ubezpieczenie emerytalno-rentowe, a U. K. będzie ubezpieczona w KRUSI-e.

Kiedy mieszkała w C. uzyskiwała dochód z czynszu, który płaciła jej firma za budynki, które stanowiły jej własność. Kiedy zaprzestali płatności, została bez środków do życia, ponieważ nie otrzymywała jeszcze wówczas emerytury, nabyła prawo do emerytury kiedy sprzedała nieruchomość.

W 2016 r. złożyła do komornika przeciwko byłemu mężowi wniosek o egzekucję alimentów.

U. K. obecnie ma (...) lat. Pobiera świadczenie emerytalne w kwocie 1150 zł brutto tj. 950 zł netto. Zamieszkuje w P. w tym samym miejscu co poprzednio, w mieszkaniu stanowiącym jej własność. Nie posiada innych nieruchomości. Opłaca czynsz w wysokości 385,61 zł, prąd w wysokości ok. 40 zł miesięcznie. Poności koszty utrzymania samochodu w kwocie ok. 170 zł miesięcznie (ubezpieczenie i przeglądy) oraz koszty paliwa w kwocie ok. 150 zł miesięcznie. W skład jej usprawiedliwionych potrzeb wchodzi również koszty żywienia ok. 500 zł, koszty leków ok. 150 zł, środki czystości, chemia ok. 50 zł, podatek ok. 30 zł miesięcznie, odzież i obuwie 45 zł miesięcznie, koszt internetu i telewizji 58 zł, telefon 38 zł.

Od 2010 r. miała problemy ze zdrowiem, a w 2014 r. została poddana (...). Jest pod stałą kontrolą (...). Prywatnie wykonuje (...), (...). Wcześniej wykonywała badania dwa razy w roku, obecnie raz w roku. Córnka wykupiła jej pakiet

medyczny w (...), płaci część kwoty na ubezpieczenie ok.440 zł rocznie. Nie może dźwigać, wykonywać dużego wysiłku fizycznego. Skutkiem przebytej (...)jest szybkie męczenie się organizmu, nie może przebywać na słońcu.

U. K. posiada samochód, który kupiła na kredyt kilka lat temu. Spłaca go w miesięcznych ratach po 435 zł, w listopadzie 2018 r. przypada termin spłaty ostatnie raty. Korzysta z pomocy finansowej córek, ale jest to pomoc nieregularna, którą otrzymuje jeśli brakuje jej na coś środków finansowych. Pomaga w opiece nad wnukiem, który od pół roku choruje, ma indywidualne nauczanie w domu, zajmuje się nim od 07:00-18:00.

Całość usprawiedliwionych potrzeb U. K. oscyluje wokół kwoty 1650 zł. Dodatkowo do listopada 2018 r. winna opłacać ratę kredytu 435 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody: przekaz pocztowy - potwierdzenie wypłaty k. 14kopia postanowienia k. 15, umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 16-17, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 18-19, kopia wyroku wraz z uzasadnieniem k. 20-30, recepta k. 31-32, faktura Vat k. 33-36, dokumentacja medyczna k. 37-66, kopia protokołu-ugody k. 91-92, decyzja KRUS k. 100, zestawienie wydatków k. 101, pismo spółdzielni k. 102, pismo PZU k. 103, polecenia przelewu k. 104, paragon k. 105, polisa k. 106, harmonogram spłat kredytu k. 107, PIT-37 k. 108-111, zestawienie wpłat alimentów k. 112, cennik świadczeń poza NFZ k. 113-115, przesłuchanie R. M. k. 117v, protokół płyta CD k. 119, k. 134-134v, protokół płyta CD k. 136, przesłuchanie U. K. k. 117v-118, protokół płyta CD k. 119, k. 135, protokół płyta CD k. 136, zestawienie wydatków k. 124, PIT k. 125, pismo syndyka k. 130, pismo syndyka k. 132. W zakresie poprzedniego stanu faktycznego Sąd oparł się na ustaleniach Sądu w sprawie III RC 248/09 (uzasadnienie wyroku k. 241-247 akt III RC 248/09). W zakresie rozwiązania związku małżeńskiego Sąd oparł się odpis wyroku Sadu Okręgowego w Płocku w sprawie IC 212/03 (k.7 akt III RC 48/06 Sądu Rejonowego w Żyrardowie).

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych.

Zeznania stron były w przeważającej mierze wiarygodne. Sąd krytycznie odniósł się do niektórych kwot wskazywanych przez strony jako ich kosztów utrzymania. Podlegały one ocenie przez pryzmat wiedzy ogólnej i zasad doświadczenia życiowego.

Sąd nie widział też potrzeby przeprowadzania dowodu z zeznań w charakterze świadków syndyków. Wnioski w tym zakresie zostały zmodyfikowana na pisemne zwrócenie się do syndyków. Dowody te, mimo swej lakoniczności, były wystarczające i wiarygodne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 60 § 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Z uwagi na fakt, iż zobowiązania alimentacyjne z reguły utrzymują się przez dłuższy czas, czemu nieodłącznie towarzyszą zmiany okoliczności kształtujących zakres świadczeń alimentacyjnych, ustawodawca przewidział w art. 138 kro możliwość dokonania odpowiednich zmian w zakresie wysokości tych świadczeń. Zgodnie zatem z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przepis ten pozwala, w razie zmiany zarobkowych lub majątkowych możliwości zobowiązanego lub uprawnionego do alimentacji, na zmianę orzeczenia lub umowy ustalającej wysokość alimentów.

Posiłkowo winno się uwzględnić również art. 135 kro, który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Należy wskazać, że ustawodawca nie definiuje pojęcia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Tym niemniej zgodnie z utrwalonymi poglądami judykatury potrzeby te należy rozumieć szeroko. Są to nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, statusowi społecznemu i wykształceniu. Przesłanką limitującą wysokość świadczeń alimentacyjnych są okoliczności leżące po stronie zobowiązanego, a zatem jego możliwości majątkowe i zarobkowe. Przez możliwości należy rozumieć nie tylko aktualnie uzyskiwany dochód, ale rzeczywiste możliwości zarobkowe. Należy zatem ocenić zdolność zobowiązanego do zarobkowania, a w zakres jego możliwości należy zaliczyć także i te, które nie są przez niego wykorzystywane, choć obiektywnie istnieją. W poczet możliwości zarobkowych zalicza się nie tylko dochody z jego pracy zarobkowej wykonywanej, bądź możliwej do wykonywania, czy też ekwiwalenty wynagrodzenia za pracę, jakim jest świadczenie emerytalne, ale też możliwe do uzyskania zasiłki i inne formy pomocowe. Możliwości majątkowe rozumie się także szeroko, nie tylko jako dochód aktualnie z majątku uzyskiwany, ale także jako rzeczywiste możliwości, a zatem także dochody, które zobowiązany może i powinien uzyskiwać przy prowadzeniu swoich spraw majątkowych z należytą starannością.

Obowiązek świadczeń alimentacyjnych między małżonkami po rozwodzie stanowi kontynuację obowiązku wzajemnej pomocy powstałego przez zawarcie małżeństwa (tak SN w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86).

Powód został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia. Jego obowiązek alimentacyjny nie jest więc ograniczony czasem.

W sprawie zostało ustalone, iż alimenty od R. M. na rzecz U. K. po raz ostatni zostały ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 13 stycznia 2010 r. w sprawie III RC 248/09 na kwotę 1100 zł miesięcznie, w wyroku tym sąd oddalił także powództwo R. M. o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny wobec U. K. wygasł. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...)r.

Dla oceny zasadności zgłoszonego roszczenia w niniejszej sprawie należało zatem ustalić, czy od tej ostatniej daty pomiędzy stronami nastąpiła taka istotna zmiana stosunków, która uprawniałaby do uwzględnienia powództwa.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie nie nastąpiła jakaś istotna zmiana sytuacji majątkowej pozwanej U. K.. Decydująca dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stała się ocena sytuacji R. M.. Powód zresztą na uzasadnienie zgłoszonego żądania powoływał się tylko i wyłącznie na zmiany zaistniałe po jego stronie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zarówno powód, jak i pozwana są już w wieku emerytalnym, uzyskują świadczenia emerytalne. Oboje też mają problemy zdrowotne. To wszystko wskazuje, iż nie można wymagać, by obecnie wykonywali jeszcze jakąś pracę zarobkową. To powoduje, że przy uwzględnieniu stanu majątkowego stron (brak majątku mogącego podlegać spieniężeniu na bieżące utrzymanie) zakres obowiązku alimentacyjnego winien być oceniany w zakresie możliwości wyłącznie w oparciu o wysokość świadczeń emerytalnych stron.

U. K. w dalszym ciągu mieszka w tym samym mieszkaniu, w którym zamieszkiwała w dacie orzekania w poprzedniej sprawie. Pozostaje nadal pod opieką lekarską, przyjmuje leki. Nadal pobiera emeryturę, wprawdzie w kwocie wyższej niż poprzednio, ale w dalszym ciągu w kwocie, która nie pozwala jej na samodzielne zaspokojenie potrzeb, tym bardziej nie pozwala jej na zapewnienie standardu życia sprzed orzeczenia rozwodu. Gdyby strony były w dalszym ciągu zgodnym małżeństwem sytuacja pozwanej byłaby korzystniejsza.

W ocenie Sądu Rejonowego usprawiedliwione potrzeby U. K. obecnie oscylują w granicach kwoty 2085 zł miesięcznie. Na kwotę tą składają się koszty czynszu i opłat mieszkaniowych około 500 zł, wyżywienie około 500 zł, środki czystości i kosmetyki 50 zł, ubrania 45 zł, koszty utrzymania samochodu około 300 zł, leki i leczenie 200 zł, kredyt za samochód 435 zł, ubezpieczenie 36 zł oraz inne 100zł. Jej usprawiedliwione potrzeby od 1 grudnia 2018 r. będą wynosiły ok. 1600 zł miesięcznie.

Sąd ocenił, iż wydatki na żywność pozwanej winny być przyjęte w niższej wysokości, niż deklarowana w sprawie. Za adekwatną sąd przyjął kwotę 500 zł, przy porównaniu o połowę niższej kwoty powoda.

Sąd uznał za usprawiedliwione wydatki ponoszone przez pozwaną tytułem utrzymania samochodu, w tym także raty kredytu zaciągniętego kilka lat temu na jego zakup. Pozwana bowiem otrzymując alimenty od byłego męża mogła sobie pozwolić na zakup pojazdu, który był, a obecnie ze względu na stan jej zdrowia, jest jeszcze bardziej potrzebny do codziennego funkcjonowania. Samochód został nabyty w 2000 r. czyli po wydaniu orzeczenia, a przed upadłością działalności pozwanego, a zatem trudno żądać od pozwanej, aby w tym momencie zrezygnowała z niego. Raty kredytu podlegają jednak spłacie już tylko do listopada 2018 r. Z tego też względu od dnia 1 grudnia 2018 r. koszty utrzymania pozwanej będą zbliżone do kwoty 1600 zł.

To skutkowało oceną, iż po stronie pozwanej w dalszym ciągu istnieją potrzeby, które winny być pokrywane w ramach rozszerzonego obowiązku alimentacyjnego byłych małżonków. Sytuacja jednak podlega odmiennej ocenie za okres od żądanej daty zmiany do końca listopada 2018 r., a następnie od dnia 1 grudnia 2018 r.

Co do pierwszego okresu należy zaznaczyć, iż potrzeby powódki są zbliżone do kwoty 2085 zł miesięcznie. Powódka uznała powództwo w części - do kwoty alimentów 800 zł miesięcznie. Należy zaznaczyć, iż Sąd jest związany uznaniem powództwa, o ile uznanie nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa. W takiej sytuacji Sąd uwzględnił powództwo i obniżył alimenty do kwoty 800 zł, uznając, iż szersze uwzględnienie powództwa za ten okres nie jest zasadne.

Nie ulega żadnej wątpliwości, iż w przedmiotowym okresie w sytuacji powoda zaszło szereg zmian, które mają wpływ na ocenę jego możliwości zarobkowych i majątkowych. W sprawie zostało ustalone, iż powód uzyskuje emeryturę w kwocie około 1950 zł miesięcznie. Wcześniej prowadził działalność gospodarczą. Nie posiada innych źródeł dochodu, nie ma majątku. Nie świadczy pracy, nie prowadzi działalności gospodarczej, która wcześniej przynosiła dochody. Toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, a w stan upadłości została postawiona dobrze prosperująca uprzednio działalność gospodarcza.

Sąd bazował na uzyskiwanym przez powoda świadczeniu emerytalnym, uwzględniając też jego obowiązek alimentacyjny wobec pełnoletniego syna. Należy jednak nadmienić, iż obowiązek alimentacyjny wobec syna nie jest określony żadnym terminem, przepis nie określa żadnego czasu na jaki mogą zostać orzeczone alimenty, wskazuje natomiast, że na rodzicach ciąży obowiązek lożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zatem należałoby wziąć pod uwagę, czy syn ma możliwość samodzielnego utrzymania się, czy kwota zasądzonych alimentów winna ulec obniżeniu, czy też po ukończeniu studiów licencjackich uprawniony nie powinien się samodzielnie utrzymywać. Syn pozwanego kończy trzeci rok studiów, winien więc w normalnym toku uzyskać licencjat. Syn pozwanego studiuje na studiach odpłatnych i raz powtarzał rok studiów. To skłania do wniosku, iż powód winien starać się by obowiązek ten został uchylony bądź obniżony.

Przedstawione przez powoda wydatki na jego własne utrzymanie były niższe niż 800 zł. Jednak sąd uwzględnił, iż racjonalne wydatki żywnościowe, wydatki na leki wskazują, iż na jego utrzymanie winien przeznaczać co najmniej 850 zł.

Strony były małżeństwem przez 23 lata, prowadziły wspólnie dobrze prosperującą działalność, zaś rozwód został orzeczony z winy powoda. Gdyby małżeństwo trwało zgodnie, pozwana mogłaby liczyć na dalsze finansowe wsparcie ze strony powoda, niezależnie od tego, iż jego sytuacja uległa pogorszeniu. Łączny ich dochód netto z uzyskiwanych świadczeń emerytalnych wynosiłby około 2900 zł, a ponadto posiadaliby mieszkanie i samochód, których właścicielem jest pozwana.

Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe powoda uległy istotnemu zmniejszeniu w porównaniu do tych z ostatniej sprawy. To właśnie skutkowało zasadnością obniżenia alimentów. Jednak obniżenie winno być orzeczone do kwoty 800 zł za okres od dnia 1 lutego 2018 roku do dnia 30 listopada 2018r., kiedy to pozwana zobowiązana jest do spłaty

rat za samochód. Zatem jeszcze przez kilka miesięcy powód jest zobowiązany do przekazywania alimentów w wyższej kwocie z uwagi na zobowiązania kredytowe pozwanej, albowiem zaciągając kredyt 8 lat temu, pozwana nie mogła przewidzieć, iż sytuacja powoda ulegnie pogorszeniu i nie będzie w stanie spłacić zadłużenia. Docelowo alimenty winny zostać obniżone do kwoty 600 zł od 1 grudnia 2018r., albowiem od tej daty pozwana nie będzie już obciążona obowiązkiem spłaty zobowiązania.

W ocenie Sądu jest to kwota, która stanowi obecnie górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych powoda. Sąd bazował na kwocie uzyskiwanego świadczenia emerytalnego, a zatem 1950 zł., a nie kwoty, która jest mu przekazywana po potrąceniach. Uwzględniając alimenty w kwocie 600 zł, powód będzie miał do dyspozycji kwotę 1350 zł, zaś pozwana kwotę 1550 zł, na którą składa się kwota świadczenia emerytalnego 950 zł oraz alimenty 600 zł. To winno pozwolić na pokrywanie wszystkich potrzeb pozwanej, ale także powoda. W zakresie kwotowej nierówności na korzyść pozwanej, należy wskazać, iż koszty utrzymania pozwanej są większe niż powoda.

Określone przez Sąd kwoty alimentów stanowią obecnie odpowiedni zakres zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb pozwanej przez powoda w rozumieniu art. 60 § 2 kro.

Z wszystkich wyżej podniesionych względów, na podstawie art. 60 § 2 kro, orzeczono jak w sentencji.

Sąd nie orzekał o kosztach procesu, albowiem zgodnie z wnioskami żadna ze stron nie wniosła o zasądzenie kosztów procesu. Strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników. Pozwany został zwolniony przez Sąd z kosztów sądowych, a pozwana z mocy prawa korzysta z ustawowego zwolnienia z ponoszenia tych kosztów.